
Christian Fredrik Borchgrevink

MINNEORD

MAGNE NYLENNA

ARILD BJØRNDAL

DAG BRUUSGAARD

REIDUN FØRDE

KJELL-OLAV SVENDSEN

CECILIE DAAE

Norges og Nordens første professor i allmennmedisin, Christian F. Borchgrevink døde 13. oktober 2024, halvannen måned etter sin hundreårsdag. Etter medisinsk embetseksamen i Oslo i 1951 hadde han distriktslegepraksis i Nordfjord. «Etter det følte jeg hele tiden at jeg av sinn var en allmennpraktiker», sa han.

Tuberkulosearbeid i Polen, tjeneste i Tysklandsbrigaden, deltakelse i den dansk-norske FN- bataljonen i Suez og tre år som rådgiver for Verdens helseorganisasjon i Indonesia gav ham internasjonale perspektiv. Her hjemme begynte han på sin indremedisinske utdanning ved Rikshospitalet og Ullevål sykehus. Christian var et faglig produkt av det som ble kalt «Stall Owren» på 1950-tallet. Professor Paul Owren (1905–90) og Institutt for tromboseforskning ved Rikshospitalet rekrutterte i sin tid noen av landets mest begavede medisinere. Her var Christian stipendiat sammen med blant annet de framtidige universitetsrektorene Bjarne Waaler (1925–2007) og Peter F. Hjort (1924–2011).

Christian disputerte i 1961 på avhandlingen *Studies on the Haemostatic Mechanism*. Han hadde en rask og lysende karriere som akademisk indremedisiner, som inkluderte forskningsopphold ved Stanford University i California. Denne karrieren nådde toppen da han ble innstilt som professor i indremedisin ved Universitetet i Oslo. Det vakte oppsikt da han takket nei og heller valgte allmennmedisin og ble vår første professor i faget i 1969. Han etablerte allmennmedisin som akademisk fag, og hans betydning for fagets utvikling og status her i landet er uvurderlig. Han var initiativtaker til Norsk selskap for allmennmedisin og sjefredaktør av *Scandinavian Journal of Primary Health Care*. Han bidro også til at medisinsk etikk ble eget universitetsfag, og han drev klinisk legepraksis helt til sitt 96. år.

Christian var formann i Studentersamfunnet i 1949, sentralstyremedlem i Legeforeningen 1971–77 og visepresident de siste to årene. Han var leder av Bivirkningsnemnda i ti år og av Landsforeningen mot AIDS. Han var også initiativtaker til Norske leger mot atomvåpen og ridder av St. Olavs Orden.

Vi husker Christian som en entusiastisk, omsorgsfull kollega og venn med en egen evne til å se den enkelte rundt seg. Han husket bursdager, var tolerant og leken, hadde en smittende humor og en utrolig kjapp replikk. Under hundreårsfeiringen fikk han høre hvor mye han har betydd for mange. Hans venn Peter F. Hjort fant to karakteristika ved hundreåringer: gleden ved fysisk aktivitet og et lyst sinn. Christian hadde begge deler. Han var også tidligere styremedlem i Foreningen Retten til en verdig død, og fikk selv erfare nettopp det. Han etterlater seg barna Axel, Lorna og Aage og fire barnebarn.

Publisert: 25. november 2024. Tidsskr Nor Legeforen. DOI: 10.4045/tidsskr.24.0549
Opphavsrett: © Tidsskriftet 2026 Lastet ned fra tidsskriftet.no 24. juni 2026.